

ANTI-PESTPROTOCOL

Inhoudsopgave

1. Inleiding

2. Begripsomschrijving

-Signalen voor een pestsituatie

-De betrokkenen

-Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten

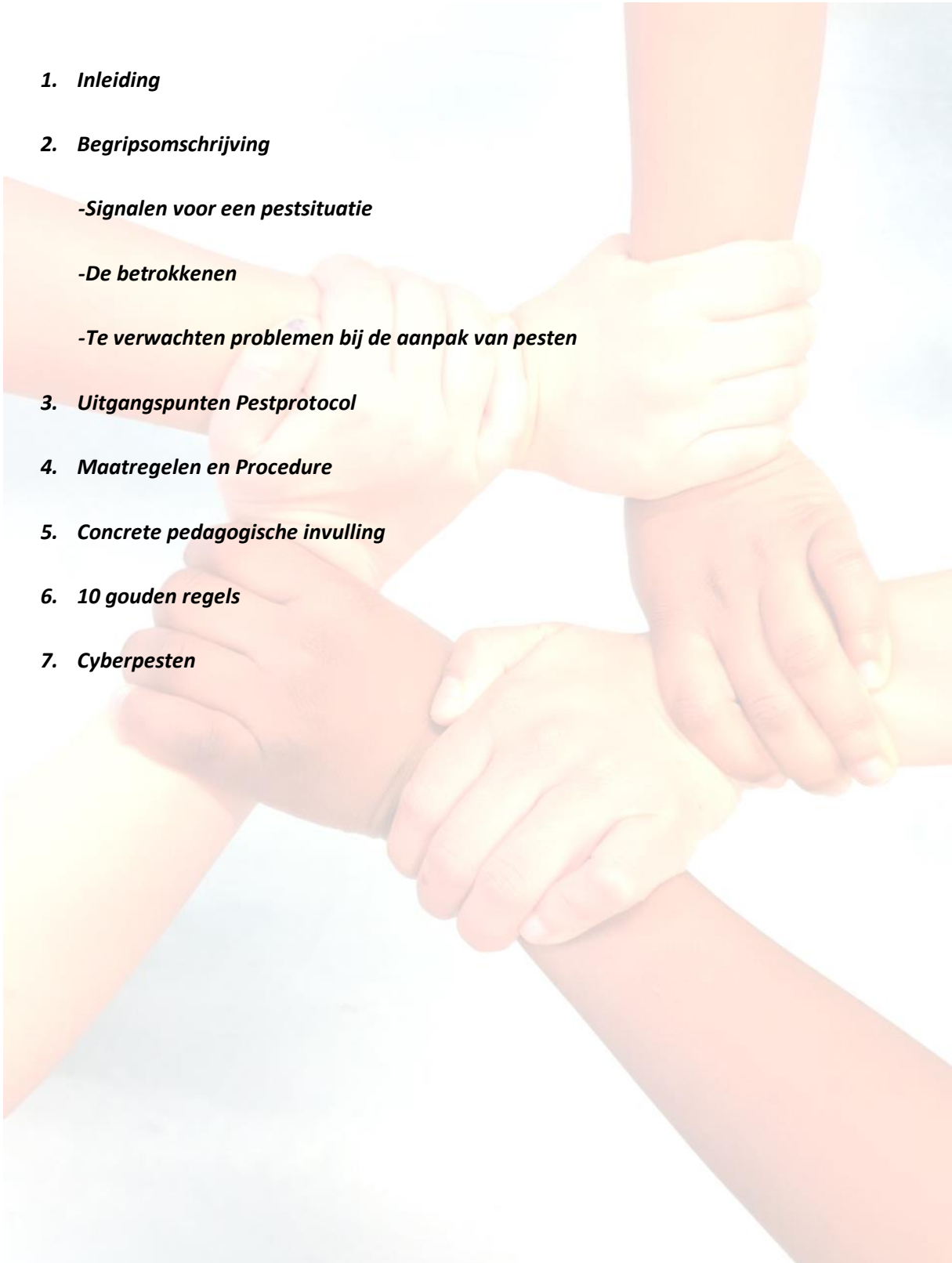
3. Uitgangspunten Pestprotocol

4. Maatregelen en Procedure

5. Concrete pedagogische invulling

6. 10 gouden regels

7. Cyberpesten

1. Inleiding

Waarom een pestprotocol?

De Klaver wil haar kinderen een veilig pedagogisch klimaat bieden, waarin zij zich harmonieus en op een prettige en positieve wijze kunnen ontwikkelen. De leerkrachten bevorderen deze ontwikkeling door het scheppen van een veilig klimaat in een prettige werksfeer in de klas, op het schoolplein en bij de overblijf. In veruit de meeste gevallen lukt dit door de ongeschreven regels aan te bieden en deze te onthouden, maar soms is het gewenst om duidelijke afspraken met de kinderen te maken. Eén van die duidelijke regels is dat kinderen met respect met elkaar om dienen te gaan. Dat dat niet altijd als vanzelfsprekend wordt ervaren, geeft aan dat we het kinderen moeten leren en daar dus energie in moeten steken.

Ons pedagogisch uitgangspunt : Alle kinderen moeten *leren* omgaan met elkaar.

Dat leerproces verloopt meestal vanzelf goed, maar het kan ook voorkomen dat een kind in een enkel geval systematisch door andere kinderen wordt gepest. Dan kan een kind zodanig in de knoop komen met zijn schoolomgeving dat de ongeschreven regels van de leerkracht niet meer voldoende veiligheid bieden en daarmee de gewenste ontwikkeling onderbreken. In een dergelijk geval is het van groot belang dat de leerkracht onder ogen ziet, dat er een ernstig probleem in zijn of haar groep is. Dit protocol is een vastgelegde wijze waarop we het pestgedrag van kinderen in voorkomende gevallen benaderen. Het biedt alle betrokkenen duidelijkheid over de impact, ernst en ook de specifieke aanpak van dit ongewenste gedrag.

2. Begripsomschrijvingen

Plagen en pesten

Iemand op het schoolplein een stevige duw geven kan plagen zijn, maar het kan net zo goed gaan om echt pestgedrag. We spreken over plagen wanneer kinderen min of meer aan elkaar gewaagd zijn en het vertoonde gedrag een uitnodigend karakter heeft om iets terug te geven vanuit een onschuldige sfeer. Het gaat dan om een prikkelend spelletje, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Er is sprake van een pedagogische waarde: door elkaar eens uit te dagen leren kinderen om met allerlei conflicten om te gaan. Dat is een vaardigheid die ze later in het leven van pas komt bij conflicthantering, waar iedereen in zijn leven mee te maken krijgt.

Signalen voor een pestsituatie

Verbaal

- Vernederen: "je kunt niet goed genoeg voetballen om mee te doen"
- Schelden
- Dreigen
- Belachelijk maken van lichamelijke kenmerken of van een verkeerd antwoord in de groep
- Kinderen een bijnaam geven o.g.v. door de kinderen als negatief ervaren kenmerken (dikke, flapoor, etc.)
- Gemene briefjes schrijven om een kind uit een groepje te isoleren of om steun te zoeken om samen te kunnen spannen tegen een ander kind.

Fysiek

- Trekken, duwen, spugen
- Schoppen, laten struikelen
- Krabben, slaan, bijten, haren trekken
- Intimidatie
- Een kind achterna blijven lopen of een kind ergens opwachten
- Iemand in de val laten lopen, doorgang versperren, of klemzetten-
- Dwingen om bezit af te geven
- Dwingen om bepaalde handelingen te verrichten, bijv. geld of snoep meenemen

Isolatie

- Steun zoeken bij andere kinderen om het kind uit te sluiten van partijtjes en leuke dingen
- Uitsluiten: het kind mag niet meedoen met spelletjes, niet meelopen naar huis, niet op een verjaardag komen

Stelen of vernielen van bezittingen

- Afpakken van schoolspullen, kleding of speelgoed
- Beschadigen of kapotmaken van spullen: boeken bekladden, schoppen tegen en gooien met een schoeltas, banden van de fiets leksteken.

Het specifieke van pesten is dus gelegen in het bedreigende en vooral systematische karakter. De veiligheid van de omgeving van een kind wordt aangetast. De inzet van het pestgedrag is altijd macht door intimidatie. Bij dit echte pestgedrag zien we ook altijd de onderstaande rolverdeling terug bij een aantal betrokkenen

De betrokkenen

Het gepeste kind

Sommige kinderen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Het gaat dan vaak om kinderen die anders zijn (uiterlijke kenmerken) of doen (vertoond gedrag of beleving en uiting van gevoelens). Uit onderzoek blijkt dat kinderen gepest worden in situaties waarin pesters de kans krijgen om een slachtoffer te pakken te nemen. Er is dan al sprake van een onveilige situatie, waarbinnen een pester zich kan manifesteren. Er zijn helaas aanleidingen genoeg om door een ander gepest te worden, mits de pester daar de kans voor krijgt vanuit de situatie. Veel kinderen die gepest worden hebben een beperkte weerbaarheid. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep, ze durven weinig of niets te zeggen, omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Dit wordt verder versterkt door het ondervonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt, waar het zonder hulp zeker niet uitkomt. Ze voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun omgeving geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten. Jongens die worden gepest horen bijna nooit tot de motorisch beter ontwikkelde kinderen.

De pester

Kinderen die pesten zijn vaak fysiek wel de sterkste uit de groep. Ze kunnen zich permitteren zich agressiever op te stellen en ze reageren dan ook met dreiging of directe inzet van geweld. Pesters lijken in eerste instantie populair te zijn in een groep, maar ze dwingen hun populariteit af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven. Vaak gaat ze dat gemakkelijk af en krijgen ze andere kinderen mee bij het gedrag naar een slachtoffer. Pesters hebben ook feilloos in de gaten welke kinderen makkelijk te pakken zijn. De zwijgende meerderheid en potentiële meelopers krijgen

een keuze die onuitgesproken wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat: je bent voor of je bent tegen me. Hier gaat een grote dreiging uit naar de gezamenlijke omgeving van pester en slachtoffer. Het profiel van de pester is sterk zelfbevestigend; hij ziet zichzelf als een slimme durfal die de dommerds de loef afsteekt. Het komt ook regelmatig voor dat een pestkop een kind is dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of was.

Meisjes pesten vaak minder openlijk dan jongens en vaak op een subtiële manier, meer met woorden, geniepige opmerkingen of het buitensluiten van bepaalde kinderen. Meisjes opereren minder individueel en meer met groepsvorming in de zin van al dan niet erbij horen. Fysiek geweld komt bij deze groep pesters veel minder voor.

Ook pesters hebben op termijn last van hun pestgedrag. Door hun verkeerde en vooral beperkte sociale vaardigheden hebben ze vaak moeite om vriendjes op lange termijn te maken en een vriendschap op te bouwen en te onderhouden op andere gronden dan die van macht en het delen in die macht. Pesters maken een abnormale sociale ontwikkeling door met alle gevolgen van dien voor de pester zelf.

Meelopers en andere kinderen

Dit zijn de kinderen die enige afstand behouden en/of incidenteel meedoen met de pester. Er zijn ook kinderen die niet merken dat er gepest wordt of die het niet willen weten. Het specifieke kenmerk van een meeloper is de angst zelf slachtoffer te worden. Het kan ook zijn dat ze stoer gedrag wel interessant vinden en denken daardoor in populariteit mee te liften met de pester in kwestie. Vooral meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te kunnen behouden. Als kinderen gaan pesten in een grotere groep voelen ze zich minder betrokken en verantwoordelijk voor wat er met pesten wordt aangericht. Vooral groepsgedrag kan leiden tot excessen die achteraf voor iedereen inclusief de pesters onacceptabel zijn.

Opstaan tegen het pesten heeft absoluut zin. De situatie kan aanzienlijk veranderen als andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen de pesters zeggen dat ze moeten ophouden. Het pesten wordt dan al direct minder vanzelfsprekend en draagt bovendien grotere risico's met zich mee. Het wordt duidelijk dat het geen groepsnorm is om mee te gaan in het pestgedrag. Meelopers horen graag bij de norm en de grote groep en zijn niet bereid en ook niet in staat om grote risico's te lopen waarvan ze de gevolgen niet kunnen overzien, dit in tegenstelling tot de ervaren pester.

Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de leerkracht aangeven vervullen dus een belangrijke rol. Ook de ouders kunnen een belangrijke rol spelen. Ouders van kinderen die gepest worden zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. De gevoelde onmacht bij deze ouders wordt door hen sterk ervaren en is niet altijd een goede leidraad tot rationeel handelen. Zij willen dat het pestgedrag ogenblikkelijk stopt. Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken kunnen meer afstand nemen en zijn daardoor beter in staat om duidelijk te maken aan hun kind dat er iets aan het pesten gedaan moet worden. Dit is ook in het belang van de opvoeding en ontwikkeling van hun eigen kind. Als er in de omgeving van een kind gepest wordt, heeft het kind zelf ook last van een onveilige, onprettige sfeer in de groep of de klas.

Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten

Bij het gepeste kind

Schaamte, zwijgen, vereenzamen. De angst wordt aanvankelijk nog groter als het pesten bespreekbaar wordt gemaakt door de ouders, waardoor het gepeste kind eens te meer met de gevolgen van het pesten kan worden geconfronteerd. Als represaille kan er nog in heviger mate gepest worden dan daarvoor al het geval was.

Bij de pester

Ziet zich in zijn machtsspel bedreigd en vindt dat dat ten koste van alles voorkomen moet worden. Soms is er een gevoel van opluchting bij een duidelijke aanpak. Er wordt immers ook aandacht besteed aan hun onmacht om normaal met andere kinderen een relatie op te bouwen, waarvoor ze zelf de vaardigheden missen.

De omgeving

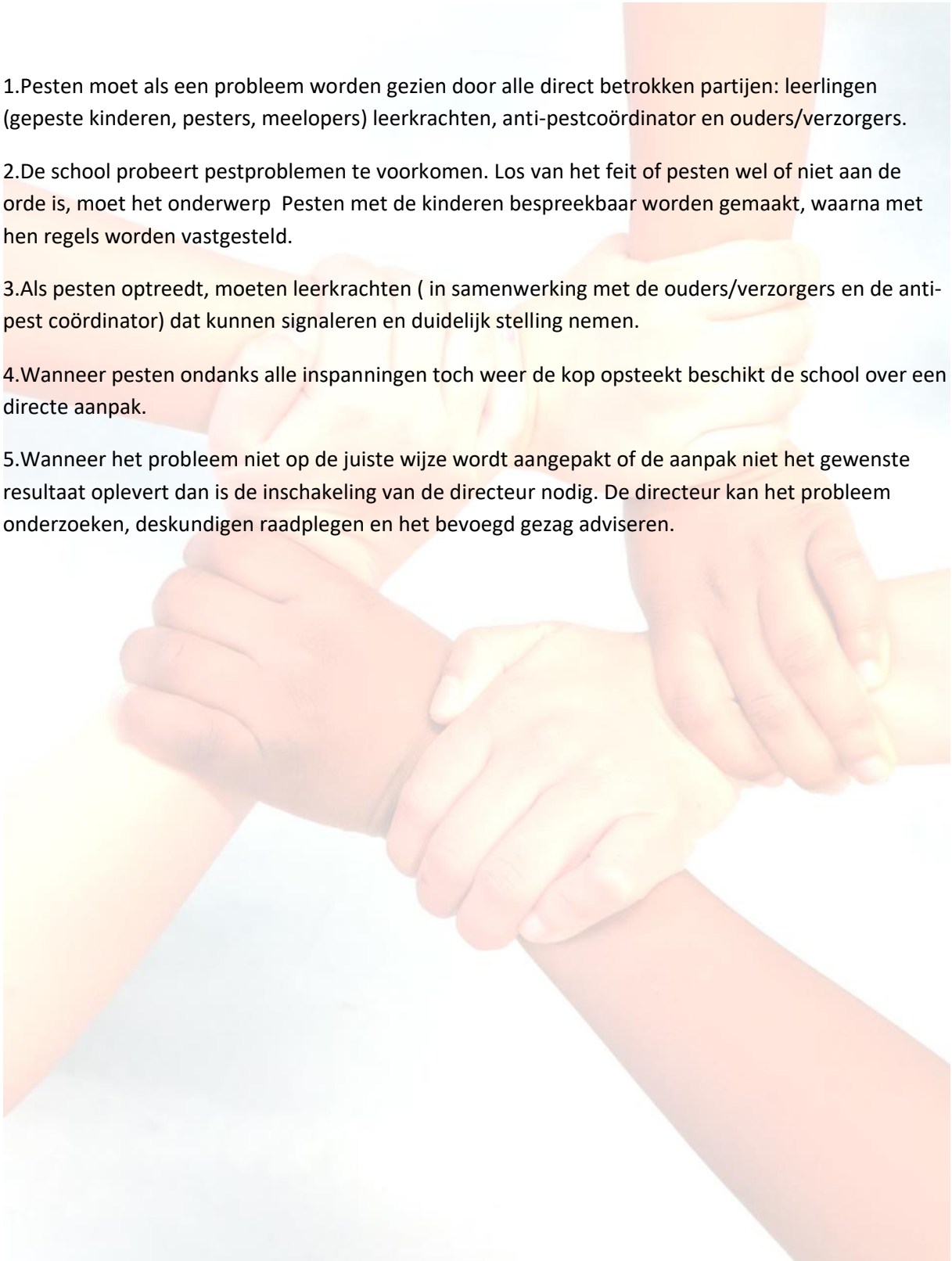
Er zijn altijd kinderen die zich schuldig voelen omdat ze niet op kunnen komen voor het slachtoffer door actief te helpen of een volwassene te hulp te roepen. Ook zijn er kinderen die helemaal niet in de gaten hebben dat er in hun omgeving gepest wordt. Zij zien wel het een en ander gebeuren, maar kunnen de gebeurtenissen niet duiden als pestgedrag, waar gepeste kinderen erg veel last van ondervinden.

Bij de ouders

Ouders hebben vaak moeite om hun kind te zien in de rol van pester of meeloper. Ouders beschikken niet altijd over de juiste informatie en ook het zich op beperkte schaal voordoen van conflictsituaties tussen groepen kinderen zorgt ervoor dat er nauwelijks vergelijkingsmateriaal voorhanden is. Een pester op school hoeft zich thuis niet als pester te manifesteren. Sommige ouders hebben onvoldoende oog voor de ernst van de situatie. Zij vertalen het pestgedrag van hun kind in weerbaar gedrag. Hun kind maakt echter een abnormale ontwikkeling door met grote risico's op normatief afwijkend gedrag op latere leeftijd met grote gevolgen. Andere ouders zien er niet meer in dan wat onschuldige kwajongensstreken. Behalve de pester moeten dus ook vaak de ouders doordrongen worden van het ongewenste karakter voor alle betrokkenen van het vertoonde pestgedrag.

3.Uitgangspunten anti-pestprotocol

1. Pesten moet als een probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: leerlingen (gepeste kinderen, pesters, meelopers) leerkrachten, anti-pestcoördinator en ouders/verzorgers.
2. De school probeert pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is, moet het onderwerp Pesten met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt, waarna met hen regels worden vastgesteld.
3. Als pesten optreedt, moeten leerkrachten (in samenwerking met de ouders/verzorgers en de anti-pest coördinator) dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen.
4. Wanneer pesten ondanks alle inspanningen toch weer de kop opsteekt beschikt de school over een directe aanpak.
5. Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert dan is de inschakeling van de directeur nodig. De directeur kan het probleem onderzoeken, deskundigen raadplegen en het bevoegd gezag adviseren.

4. Maatregelen en procedure

Preventief

1. De leerkracht bespreekt met de leerlingen de algemene afspraken en regels in de klas als normaal gebruikelijk, bijvoorbeeld aan het begin van het schooljaar. (tijdens de gouden weken) Het onderling plagen en pesten wordt hier benoemd en besproken in alle groepen van de school en vanaf groep 3 t.m. 8 worden de regels van het pestprotocol expliciet besproken. Tevens wordt vanaf de kleutergroep de kinderen bijgebracht dat het inschakelen van de leerkracht, als de kinderen er zelf niet uitkomen, niet wordt opgevat als klikken. Ook medeleerlingen hebben de verantwoordelijkheid om een pestprobleem bij de leerkracht aan te kaarten. Alle leerlingen zijn immers verantwoordelijk voor een goede sfeer in de groep.
2. Indien de leerkracht daarvoor aanleiding ziet besteedt hij of zij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgebesprek. Andere werkvormen zijn ook denkbaar zoals spreekbeurten, rollenspellen, groepsopdrachten en regels met elkaar opstellen over omgaan met elkaar.
3. Het voorbeeld van leerkrachten en ouders/verzorgers is van groot belang. er zal minder gepest worden in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met geweld worden opgelost maar uitgesproken. Agressief gedrag van leerkrachten, ouders en leerlingen wordt niet geaccepteerd. Leerkrachten horen duidelijk stelling te nemen tegen dergelijke gedragingen.

Repressief

1. Indien er sprake is van **incidenteel pestgedrag** wordt dat met de betrokken kinderen gezamenlijk besproken door de leerkracht van het kind. Dit gesprek staat niet op zichzelf maar wordt regelmatig herhaald om het probleem aan te pakken.
2. Indien er sprake is van **herhaald pestgedrag** worden de ouders van de pester in het bijzijn van de pester op de hoogte gebracht van de ongewenste gebeurtenissen in een gesprek op school. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld, bijvoorbeeld uitsluiting van m.n. de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag (buiten spelen, gymles, excursies, schoolreisjes). De anti-pestcoördinator/directeur van de school wordt op de hoogte gesteld en kan de gemaakte afspraken terugvinden in het archief.
3. **Indien het pesten voortduurt** dan meldt de leerkracht dit aan de anti-pestcoördinator/directeur van de school. De anti-pestcoördinator/directeur roept de ouders op school voor een gesprek. Ook het kind kan in dit gesprek betrokken worden. De anti-pestcoördinator/directeur gaat uit van het opgebouwde archief en vult dit verder aan.
4. **Als er nog geen verbetering optreedt** wordt de hulp van School Maatschappelijk Werk ingeroepen.

5. Na dit stadium nog geen verbetering en / of de ouders van het kind werken onvoldoende mee om het probleem aan te pakken, dan kan de anti-pestcoördinator/directeur overgaan tot bijzondere maatregelen als isoleren van de pester of een tijdelijke uitsluiting van het bezoeken van de lessen van de school met een maximum van drie dagen.

5. Concrete Pedagogische invulling

Het is belangrijk om in zaken als pestgedrag duidelijk te monitoren hoe het verloop wordt behandeld, want er is veel tijd mee gemoeid en er zijn ook vele betrokkenen.

Begeleiding van de gepeste leerling :

- Medeleven tonen, luisteren, vragen: hoe en door wie wordt er gepest
- Nagaan hoe de leerling zelf reageert; wat doet hij/zij voor, tijdens en na het pesten.
- Huilen of heel boos worden is juist een reactie die een pester wil uitlokken. De leerling in laten zien dat de op een andere manier kunt reageren.
- Zoeken en oefenen van een andere reactie bv. je niet afzonderen
- Het gepeste kind in laten zien waarom een kind pest
- Nagaan welke oplossing het kind zelf wil
- Sterke kanten van de leerling benadrukken
- Belonen als de leerling zich anders/beter opstelt (schouderklopje)
- Praten met de ouders van de gepeste leerling en de ouders van de pester
- Het gepeste kind niet overbeschermen. Hiermee plaats je het gepeste kind juist in een uitzonderingspositie waardoor het pesten zelfs nog kan toenemen.

Begeleiding van de pester

- Praten; zoeken naar de reden van het ruzie maken/pesten (baas willen zijn, jaloezie, verveling, buitengesloten voelen)
- Laten inzien wat het effect is van zijn/haar gedrag voor de gepeste
- Excuses aan laten bieden
- In laten zien welke leuke/sterke kanten de gepeste heeft
- Pesten is verboden in en om de school: wij houden ons aan deze regel; straffen als het kind wel pest , belonen als het kind zich aan de regels houdt (schouderklopje)
- Kind leren niet meteen kwaad te reageren, leren beheersen, de “stop eerst nadenken” houding of een andere manier van gedrag aanleren
- Contact tussen ouders en school, elkaar informeren en overleggen. Inleven in het kind: wat is de oorzaak van het pesten ?

- Zoeken van een sport of club, waar het kind kan ervaren dat contact met andere kinderen wel leuk kan zijn
- Inschakelen hulp: sociale vaardigheidstrainingen, jeugdgezondheidszorg, huisarts, GGD

Oorzaken van pestgedrag kunnen zijn :

- Een problematische thuissituatie
- Voortdurend gevoel van anonimiteit (buitengesloten voelen)
- Voortdurend in een niet-passende rol worden gedrukt
- Voortdurend met elkaar de competitie aangaan
- Een voortdurende strijd om macht in de klas of in de buurt

Begeleiding van de zwijgende middengroep en de meelopers :

- De zwijgende middengroep is van cruciaal belang in de aanpak van het probleem. Als de groep eenmaal in beweging is gebracht, hebben de kinderen die pesten veel minder te vertellen.

Adviezen aan ouders

Van gepeste kinderen:

- Houd de communicatie met uw kind open, blijf in gesprek met uw kind
- Als pesten niet op school gebeurt maar op straat probeert u contact op te nemen met de ouders van de pester(s) om het probleem bespreekbaar te maken
- Pesten op school kunt u het beste direct met de leerkracht bespreken. Indien er een reden is waardoor dat niet lukt, dan kunt u zich ook tot de IB-er van de school wenden
- Door positieve stimulering en zgn. schouderklopjes kan het zelfrespect vergroot worden of weer terugkomen
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport
- Steun uw kind in het idee dat er een einde aan het pesten komt

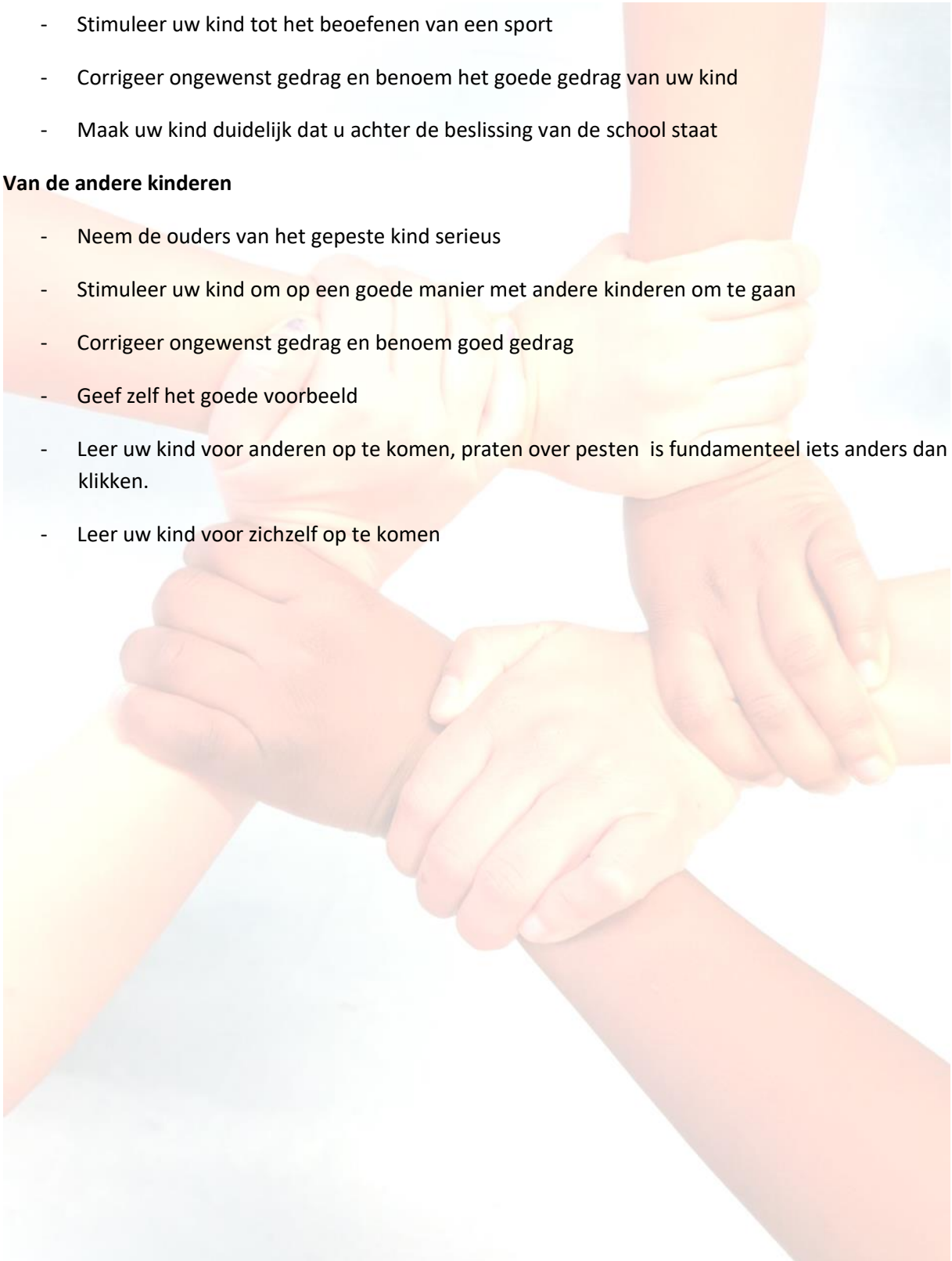
Van pesters

- Neem het probleem van uw kind serieus
- Raak niet in paniek: elk kind kan pester worden
- Probeer achter de mogelijke oorzaak te komen
- Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet
- Besteed extra aandacht aan uw kind

- Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet
- Besteed extra aandacht aan uw kind
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport
- Corrigeer ongewenst gedrag en benoem het goede gedrag van uw kind
- Maak uw kind duidelijk dat u achter de beslissing van de school staat

Van de andere kinderen

- Neem de ouders van het gepeste kind serieus
- Stimuleer uw kind om op een goede manier met andere kinderen om te gaan
- Corrigeer ongewenst gedrag en benoem goed gedrag
- Geef zelf het goede voorbeeld
- Leer uw kind voor anderen op te komen, praten over pesten is fundamenteel iets anders dan klikken.
- Leer uw kind voor zichzelf op te komen

6. De 10 Gouden Regels van de Klaver

1. Wees vriendelijk naar elkaar.
2. We spelen samen en we sluiten niemand buiten.
3. We luisteren naar elkaar en helpen degene die hulp nodig heeft.
4. We accepteren iedereen zoals hij/zij eruit ziet.
5. Iedereen mag fouten maken.
6. We gaan netjes om met de spullen van iemand anders en we vragen als we iets willen lenen.
7. Help mee aan een goede sfeer op school.
8. Bij pestgedrag ga je naar de juf. (dit is geen klikken)
9. We zijn eerlijk.
10. Deze afspraken gelden op school en ook daarbuiten.

7.Cyberpesten

Onder cyberpesten wordt verstaan het pesten via Internet (whatsapp, Facebook, , E-mail, skype, Instagram, etc.). Het gebeurt vaak buiten de school, maar het ruziën en pesten gaat op school vaak door. Schoolresultaten lijden eronder en er ontstaat een onveilig klimaat. Het is daarom van belang dat cyberpesten op school besproken wordt. Ook ouders hebben hierin een rol en verantwoordelijkheid.

Kenmerken

- Cyberpesten gebeurt vaak anoniem. De daders voelen zich veilig, ongenaakbaar en onherkenbaar, waardoor ze weinig terughoudend zijn.
- Cyberpesten is soms harder dan gewoon pesten. Omdat dader en slachtoffer niet in direct contact met elkaar staan maar alleen via de computer verbonden zijn, verschuiven hierdoor ook grenzen en gaat de dader verder, omdat deze zich niet geremd voelt. Waardoor ook meerdere mensen het misschien/waarschijnlijk te weten komen.
- Niet enkel fysiek of sociaal dominante personen doen aan cyberpesten. Door zijn kennis over internet voelt de dader zich vaak machtiger dan het slachtoffer en denkt dan veilig achter de computer zijn slag te kunnen slaan.
- Het slachtoffer voelt zich onveiliger dan bij gewoon pesten want hij is nergens vrij: niet op school en niet thuis.
- De impact van cyberpesten is in potentie veel groter dan bij gewoon pesten, omdat er veel meer toeschouwers zijn door het medium internet.
- Cyberpesten is vaak niet terug te draaien: op internet blijven de gegevens vaak gewoon staan zodat het slachtoffer er jaren nadien nog mee geconfronteerd kan worden.
- Slachtoffers, medewerkers en daders die er mee te maken hebben zijn hierover vaak niet open.

Preventie

Ouders en leerkrachten spelen bij het tegengaan van cyberpesten een belangrijke rol. Door het kind te begeleiden bij het internetten en ervoor te zorgen dat hij/zij het meldt als er dingen gebeuren die niet goed zijn, ben je goed op de hoogte. Ook voorlichting over hoe om te gaan met wachtwoorden, persoonlijke gegevens en het plaatsen van informatie is belangrijk. Maak de kinderen duidelijk dat met wat moeite de cyberpester gewoon gevonden kan worden op internet en dat de ouders en leerkrachten hiervoor gaan! Leg uit dat het strafbaar is om bedreigingen of schelden via internet te doen en dat je ook niet anoniem zomaar je gang mag gaan. Een belangrijk onderdeel in de preventie van cyberpesten is de verantwoordelijkheid van de kinderen. Stel hen verantwoordelijk voor hun daden en geef sancties nadat je de mogelijke gevolgen benoemd hebt. Spreek regels af over hoe om te gaan op internet en help jongeren de

consequenties te begrijpen en leer hen dat pesten geen spel is maar een realiteit waarvan vele handelingen gewoon strafbaar zijn.

Bescherming

Spreek met kinderen de volgende regels voor het gebruik van internet af:

- Gebruik goede zoekmachines, speciaal voor kinderen (Netwijs.nl, Meestersipke.nl, Watikzoek.nl)
- Geloof niet alles wat je op internet tegen komt
- Gebruik nooit je eigen naam op internet
- Vul nooit zo maar ergens je gegevens in. Vraag eerst aan leerkracht of ouders
- Zet nooit in je e-mailadres je echte voor- en achternaam
- Bedenk een goed wachtwoord voor je mail
- Blokkeer ongewenste mail
- Bijlagen niet zo maar openen als je niet weet wat het is
- Waarschuw ouders of leerkracht als je je mail niet vertrouwt of vervelend vindt
- Reageer niet op "doorstuur-mailtjes" (virussen!)
- Als je op Facebook of whatsapp niet meer met iemand wilt praten, blokkeer dan die persoon. Hij ziet jou dan ook niet meer online.
- Ga bij pestberichten niet terugpesten. Online pesters vinden het alleen maar leuk als ze een reactie krijgen. Negeren is de beste remedie.
- Bedenk bij chatten een goede nickname
- Wissel geen privé gegevens uit
- Spreek nooit af via de chat
- Reageer niet op vervelende chats maar blokkeer de chatter
- Waarschuw je ouders of leerkracht en maak een printje van de conversatie, mail of website als bewijs.
- Je kunt jezelf uitloggen en weer inloggen onder een andere naam
- Of verlaat de chatbox
- Meld vervelende websites bij : www.meldpunt.nl

Aanpak

Mocht de cyberpester iemand van school zijn, dan moeten kind en ouders de school inlichten. Ook als er een vermoeden is dat het cyberpesten op school gebeurt kan via de schoolservers de pester opgespoord worden. De school verplicht zich om de informatie altijd serieus te nemen en met partijen om de tafel te gaan op de manier zoals in het algemeen pestprotocol is omschreven.

Dit document is bijgewerkt op 11-3-2021

Magreet Baçaru

Anti-pestcoördinator

